

Zpráva o životě sboru za rok 2022

Poslední záchvěv kovidového období v našem sboru přišel hned na přelomu roků. Vánoční divadlo bylo vzhledem k infekci v dětském hereckém souboru (zejména Josefa s Marií) přeloženo netradičně na první novoroční neděli. Někteří zúčastnění posléze onemocněli (lehce). Tím pro nás v zásadě kovid ve sboru skončil, byť jeho dozvuky ještě prožíváme třeba při večeři Páně (přijímání z kalíšků) a může být jedním z důvodů snížené účasti na bohoslužbách. Sotva jsme si oddechli, napadlo Rusko Ukrajinu a další období se nese v tomto stínu.

Bohoslužby se konaly 55x za průměrné účasti 45 osob (5 dětí). Je to pokles zhruba o 10 oproti období před kovidem, otázka, jestli problémem je kovid. Souběžné online vysílání sleduje v přímém přenosu pravidelně 10 - 15 diváků. Na varhany stabilně doprovázejí Jana Povolná, Zuzka Tesařová, Magdalena Férová (ta také na flétnu), Markéta Ryglová, Kristýna Semecká a Jakub Lounek. Během bohoslužeb probíhá nedělka (pokud přijdou děti, což není vždy pravidlem). Rádi bychom, aby se tým vedoucích rozšiřoval, což se trošinku díky některým mládežníkům děje. Při nedělce se probírají příběhy podle aktuálního cyklu připraveném ústředím.

Večeře Páně probíhá pravidelně o první neděli v měsíci a o svátcích. Vysluhování probíhá buď z kalíšků nebo kombinovaně – kdo chce, pije z jednoho kalicha, kdo chce, vezme si kalíšky.

Každou třetí neděli je připraveno posezení po bohoslužbách. Díky všem, kdo se pravidelně starají o přípravu.

Měli jsme jeden sborový den se Zvonimírem Šormem, „farářem pro faráře“ a mluvil o tom, jak vidí církev a její budoucnost.

Proběhl jeden křest – pokřtěna byla Freya Watson ze Skotska. Z místních nikdo.

Při pohřebních bohoslužbách jsme se rozloučili se sestrou Libuší Jeřábkovou. Jiný pohřeb nebyl.

Svatba nebyla žádná.

V lednu se konala tři ekumenická shromáždění, při kterých jsme se setkali s ostatními křesťany v Poděbradech. Prvního ledna také místní kazatelé před videoprojekcí žehnali – přimlouvali se za město.

Kavárnička má svoji zprávu.

V pátek se scházejí dvě skupiny dětí – 4 mladší a 8 starších. S mladšími probíráme příběhy starého zákona, se staršími nejprve Skutky a apoštola Pavla, posléze Desatero. Děti rádi a nadšeně zpívají, což se ukázalo též při jejich programu na Noci kostelů. Pro rodiny s mladšími dětmi byl letos opět Minitábor a pro školní děti velký tábor. Do budoucna je zde prázdné místo – nejsou (ani výhledově) žádné předškolní děti, které by se aktivně účastnily sborového života.

Vánoční divadlo letos proběhlo standardně (tedy nepočítáme-li, že letos byla vánoční divadla dvě, viz výše). Zopakovali jsme hru „Klopýtání za hvězdou“.

Konfirmandi se scházejí – nescházejí. Nebylo možné nalézt společný čas během týdne, tak se občas scházíme v sobotu, ale ani to není pravidelné a předvídatelné. Konfirmandi jsou v tuto chvíli čtyři. V neděli při bohoslužbách je bohužel ale vidíme zřídka.

Mládež se schází také nepravidelně (ale možná pravidelnější, než konfirmandi) v pátek. Připravuje tábory, zapojuje se do přípravy vánočního divadla. Doprovází při bohoslužbách. Za to ji patří velké díky. S účastí na nedělních bohoslužbách je to opět slabší.

Maminky s dětmi mají také svou zprávu (nicméně nikdo z poděbradského sboru se jich nyní neúčastní, byť se konají u nás).

Sborové večery Ekklésia se konaly dva – beseda na téma dezinformací byla hojně navštívena, rovněž beseda s Veronikou Niedrlou o její vědecké stáži ve Spojených státech přitáhla posluchače.

Z tradičních akcí proběhla Noc kostelů, opět s velkou návštěvností. Na programu byl vedle obvyklých stálic (koncert fléten a harfy, zpívání ze Svítá, výstavy historických artefaktů, her pro děti, grilované kýty) také strhující koncert kapely Svatopluk.

Polabská evangelická pouť také stále táhne, díky seniorátní mládeži byl dobrý program pro děti. Pro dospělé přednáška Petra Slámy o biblické antropologii a rozhovor s Adamem Cukásem o možném novém rozdělení seniorátů.

Naše největší akce pro veřejnost GlorietFest se vydařila (již po šesté) i přes ne úplnou přízeň počasí.

Během léta opět proběhlo několik promítání letního kina (připraveny byly ruské či ukrajinské titulky).

V kostele se konalo nejméně šest různých koncertů. Pěvecký sbor Punkt, který zde mívá soustředění vystoupil pro Ukrajinu. Vondrovicův spolek zde měl varhanní koncert. ZUŠ pravidelně pořádá flétnové i jiné koncerty. Kvítek, WeKvět a další.

Náš sbor (stejně jako celá církev) se od počátku zapojil do pomoci ukrajinským uprchlíkům. Jednak již v únoru poskytnutím prostor pro materiální sbírku, posléze organizací výuky češtiny a dalšími podpůrnými aktivitami. Někteří členové sboru přijali k bydlení uprchlíky. V rámci pomoci ukrajinským uprchlíkům pořádáme bezplatné kurzy češtiny, které financuje Diakonie. Účastní se jich 20 – 30 lidí ve dvou až třech skupinách, pod vedením lektorky Radky Bernardové. V červnu jsme na zahradě spolupořádali odpoledne pro ukrajinské maminky s dětmi s vystoupením česko-ukrajinského divadla (Wolfík jede do Poděbrad) a táborákem. Několik účastníků z Ukrajiny bylo i na našem minitáboře. Účastní se též dalších našich akcí (adventní dílna, vánoční divadlo, štědrovečerní bohoslužby). Poskytujeme též finanční pomoc ze sociálního fondu. Od církve jsme obdrželi prostředky na volnočasové aktivity – můžeme podpořit jak individuální (kroužky, hudebky), tak uspořádat vlastní. Od září se tak rozjel česko-ukrajinský klub stolních her. Probíhá každý pátek po dětských biblických hodinách a účastní se jej mezi pěti až deseti dětmi jak našich, tak ukrajinských. I na letošek máme dostatečné množství prostředků na volnočasové aktivity – kdyby se někdo chtěl zapojit do organizování (výlety, setkání...), bude vítán.

Podrobnější informace o všem zmíněném výše i o všem dalším, co se u nás děje, se můžete dozvědět ve sborových dopisech (vyšly tři), na webových stránkách <https://podebrady.evangnet.cz>, na [Facebooku](#), [Youtube](#), na sborové nástěnce, občas i v městských zpravodajích a novinách.

Díky za spolupráci kurátorovi Michalu Povolnému a účetní Jitce Dubové za obří práci s naším rozrůstajícím se účetnictvím. Mnohá jména nezazněla a bylo by jich mnoho. Díky patří vám všem, kteří jakýmkoli způsobem pomáháte tomu, aby náš sbor byl živým a otevřeným společenstvím, kde může každý najít své místo. Místo – prostor, kde se můžeme scházet, sdílet svá obdarování, kam můžeme přicházet se svými radostmi i trápeními, nacházet povzbuzení. Prostor, kde snad také alespoň nedokonale odkazujeme k tomu, který nás pozval a nabízí povzbuzení, pomoc i smysl každému, kdo je hledá.

Zpráva za staršovstvo 2022 – Michal Povolný

V loňském roce jsme se sešli na svých schůzích celkem 9x, z toho jednou na „výjezdním zasedání“ v Bělči nad Orlicí, kde jsme se zabývali strategickým plánem sboru. Průměrná účast byla 9.

Stejně jako minulé bude i tato zpráva o věcech hospodářských.

V lednu jsme vyklidili půdní prostor pro novou klubovnu, abychom mohli oslovit firmy pro realizaci. Vybrali jsme firmu Miláček. Projekt jsme měli z předchozího roku. Dále jsme oslovily firmy na zhotovení hromosvodů a ladili jsme smlouvu se zhotovitelem fotovoltaické elektrárny.

Konec února byl ve znamení pomoci Ukrajině a Ukrajincům. Kostel se stal na pár týdnů skladištěm darů obyvatel Poděbrad.

V březnu proběhla koupě pole v katastru Pískové Lhoty. Začali jsme jednat o pronájmu místnosti za kostelem pro soukromou školu.

V dubnu jsme narychlo rozhodli o zateplení střechy kostela. Rozhodli jsme, že hromosvody zhotoví firma Beneš (fara 121 tis., kostel 100tis.) V tomto měsíci dorazily panely na fotovoltaiku, i když na realizaci jsme čekali další měsíce. Dořešili jsme pacht na nové pole.

V červnu finišovaly práce na klubovně, hromosvody na faře i FVE.

Začátkem září jsme nechali vymalovat za kostelem pro školní třídu.

V říjnu jsme kromě potěšující zprávy o přidělení dotace na zateplení kostela z darů JJ (200 tis.) řešili rozbahněnou cestu podél fary, neodtékající dešťovou kanalizaci a zatékání do fary.

Podepsali jsme DPP s Anetou Poláčkovou jako vedoucí česko-ukrajinského klubu deskových her.

V listopadu byla kanalizace a okapy opraveny.

Na závěr moje hodnocení roku: mnoho investičních akcí, mnoho výběrových řízení, mnoho dotací, a tudíž mnoho časově náročné obětavé práce. Děkuji celému staršovstvu i všem dalším, kdo pomohli a pomáhají.

Za staršovstvo Michal Povolný, t.č. kurátor

Zpráva o hospodaření sboru – Jitka Dubová

V roce 2022 hospodařil náš sbor se ziskem 497 tis. korun.

Na saláru bylo vybráno 627 tis. Kč, plánováno bylo 626 tis. Kč. Děkujeme všem členům sboru za jejich příspěvky.

V rozpočtu na rok 2023 počítáme s vybraným salárem ve výši 650 tis. korun. Počet salárníků, kteří přispívají pravidelně je stabilní, proto věříme, že podaří rozpočet v tomto směru naplnit.

Rok 2022 byl v našem sboru rokem investic, budovala se fotovoltaická elektrárna na střeše fary, hromosvody na kostele a faře, zateplovala se střecha kostela a budovala klubovna. Sbor také koupil pozemek v Pískové Lhotě.

Do budoucna máme další plány, je třeba vyřešit dešťovou kanalizaci okolo fary a také zpevnění ploch pro parkování, opravit terasy u Glorietu.

Našemu sboru se daří naplňovat plány ve vybraném saláru, rozvíjet hospodářské příjmy sboru a také shánět dotace. Doufáme, že tomu tak bude i s Vaší pomocí v budoucnu.

Zpráva o životě KAVÁRNIČKY v roce 2022

Scházíme se každý týden v pondělí v kavárničce „za kostelem“. Bývá nás asi 17 a z toho 5 bratrů. Když se vzájemně pozdravíme, tak si uvaříme kávu nebo čaj. K tomu máme sušenky. Na stole je kasička, do které vhazujeme 10 Kč. Z toho se právě kupuje káva, čaj, sušenky a když má někdo narozeniny, tak dostane i květiny. Oslavenec přinese pohoštění, chlebíčky, moučník, víno. A my mu všichni popřejeme hodně zdraví. O pokladnu se celá léta stará sestra Jana Egerová. Většinou koncem roku něco zbyde a dostaneme vánoční dárečky. To vymýšlí, kupuje, balí sestra Helena Exnerová. Hlavním programem je čtení z Bible, určuje bratr farář. Ve čtení se strádáme. Pak posloucháme kázání a vysvětlování přečteného textu. To je zcela na bratru faráři. Pak jsou otázky, někdy je beseda živější, jindy mlčíme. To mlčením neměl rád bratr Bob Baštecký. Před čtením se zpívají tři písně ze Svítáku. Nakonec po diskuzi nebo mlčení se zpívají dvě písně, přichází modlitba a poslední píseň celé to hezké společenství ukončuje. Všichni se scházíme moc rádi a je ním spolu dobře.

Každý rok ve stejnou dobu připravuje někdo z Kavárničky krátkou zprávu o tom, co se událo v minulém roce. Letos jsme udělali malý dotazník, abychom získali z odpovědí oslovených informací, jak se jim v Kavárničce líbí, proč do ní chodí, co by chtěli změnit, jak reagují na daný biblický text, co by si rádi přečetli ve výročním sborovém dopise a co by vzkázali Kavárničce. Dotazník byl anonymní a výsledek z 95 % shodný. Všichni chodíme do Kavárničky proto, že je nám tu dobře, program nás obohacuje, ale rozprava nad textem někdy vážne. To však nebrání tomu, že rádi společně zpíváme a oslavujeme společně narozeniny.

Vzkaz Kavárničky: Ať se dál takto scházíme! Ať vzkvétá! Ať dlouho vydrží!

Vzkaz Kavárničky: Nejsme uzavřená skupina, dveře Kavárničky jsou otevřeny každému, kdo chce přijít. Scházíme se již od roku 1999 a to v pondělí ve 14 hod.

Letošní zprávu připravila Jana Nováková a dotazník Helena Exnerová.

Maminky s dětmi 2022 – Miloslava Hofmanová

I v tomto školním roce se scházejí k pravidelnému sborovému programu maminky s dětmi. Jako každý rok setkání probíhají každý čtvrtek od 9 hodin ráno v naší herně za kostelem. Bohužel od září sdílíme celou zadní část sborových prostor s alternativní školou. Nicméně nekomfortním situacím statečně čelíme. Většina našich účastnic (schází se 5-7 maminek se svými dětmi) dojíždí na setkání z přilehlých vesnic či měst. Vlastně vůbec poprvé od založení této sborové aktivity nemáme žádnou účastnici z našeho sboru v Poděbradech! Zůstáváme však nadále otevřené společenství i pro maminky mimocírkevní, kdokoli by se chtěl třeba jen podívat, je srdečně vítán. Během schůzek mohou ženy společně sdílet své nové zkušenosti a své nové životní role, což někdy nebývá úplně lehké. Dětem je k dispozici herna s volným prostorem, hračky, skluzavka a jiné. Vždy je připravený čaj a program, na kterém se podílejí někdy i maminky, z čehož mám velkou radost. Např. velice oblíbeným zastavením všech zúčastněných se stalo „představení a ukázky z knih pro nejmenší“. V létě se pokusíme rozšířit naše setkání a opět pozveme maminky ze seniorátu. Předpokládám, že se již budeme scházet na zahradě, kam se zejména nyní v únoru a v březnu všechny velice těšíme.